

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința nr. 3640

Sedintă publică din data de 24 mai 2012

**PREȘEDINTE
GREFIER**

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „contestație act administrativ fiscal” formulată de reclamanta SC SRL – prin administrator cu sediul social în municipiul Suceava, strada județul Suceava în contradictoriu cu instituția părții DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI SUCEAVA cu sediul în municipiul Suceava, strada județul Suceava.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședință publică din data de 17 mai 2012, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință și când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de astăzi 24 mai 2012.

Deliberând;

TRIBUANLUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava - Secția de contencios administrativ și fiscal sub nr. din data de 21.02.2012 reclamanta SC

SRL Suceava – prin administrator în contradictoriu cu instituția părții Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava contestă Decizia nr. din data de anexa 1) privind soluționarea contestației formulată de aceasta față de Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorie nr. din data de din dosarul fiscal „anexa 2), prin care s-au calculat obligații fiscale accesoriei în sumă totală de lei.

În motivare se arată că în luna aprilie 2011 a depus la A.F.P. Suceava Declarația privind obligațiile de plată cuprinse în formularul 112 (anexa nr. 3) aferentă lunii martie 2011, la data de 05.04.2011, cu suma de lei; Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat formularul nr. 100 (anexa nr. 4) la data de 11.04.2011 cu suma de lei și Decontul cu sumă negativă de TVA aferent lunii martie 2011, formularul 300 (anexa nr. 5), la data de 12.04.2011 cu suma negativă de lei.

La data de 21.04.2011 a depus cererea de compensare nr. din data de 21.04.2011 (anexa 6) prin care a solicitat compensarea sumei de lei rezultată din decontul cu sumă negativă de TVA aferent lunii martie 2011, cu sumele reprezentând obligațiile de plată a impozitului pe venit, a accizelor precum și a altor taxe datorate bugetului de stat, aferente lunii martie 2011.

Arată că, deși a întreprins numeroase solicitări atât telefonice cât și prin prezența reprezentantului societății la sediul părții nu a primit răspunsul la cererea depusă, în schimb i-a fost comunicată decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriei nr. din data de 13.10.2011, prin care s-au calculat obligații fiscale accesoriei în sumă totală de lei.

Decizie nr. 124 / 2011
Model nr. 106 / 2011

152

Anexa la decizia comunicată cuprinde aplicarea penalităților de întârziere și a dobânzilor aferente asupra sumelor cuprinse în declarația 112 și declarația 100 depuse în luna aprilie 2011, fără a lua în considerare aplicarea cererii de compensare nr. din data de 21.04.2011.

Drept urmare, a formulat contestația nr. din data de , înregistrată la părătă cu nr. din data de care a fost respinsă prin Decizia nr. din data de 14.12.2011.

Menționează că decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii, aplică penalități de întârziere asupra obligațiilor de plată aferente lunii martie 2011, începând cu data de 26 aprilie 2011 și dobândă cu data de 25 mai 2011, fără a lua în considerare existența decontului cu sumă negativă, a cererii de compensare depuse, precum și a Deciziei nr. prin care s-a aprobat TVA în sumă de lei.

Arată că suma de lei solicitată prin cererea de compensare a îndeplinit cumulativ condițiile de certă, lichidă și exigibilă prevăzute de art. 116 alin. 4 din Codul de procedură fiscală, la data de 25.04.2011.

Perioada de întârziere începând cu data de 21.04.2011, data depunerii cererii de compensare, până la data de 17.10.2011, dată la care părăta susține că a devenit posibilă compensare nu este imputabilă și conform normelor în vigoare nu are nici o justificare legală.

Este neadevărată precizarea că potrivit notelor de compensare, TVA aprobată la rambursare a stins alte creanțe decât cele pentru care au fost calculate accesorii prin Decizia nr. din data de 13.10.2011. Din anexa la decizia contestată, rezultă fără echivoc faptul că accesorile sunt grevate pe obligațiile de plată la bugetul de stat aferente lunii martie 2011, obligații ce fac obiectul cererii de compensare.

Menționează că organul fiscal nu a aplicat norma legală menționată, respectiv nu a stins datoria corelativă a creanței principale pe care a stabilit-o reclamanta prin depunerea decontului cu opțiunea de rambursare urmat de cererea de compensare, tergiversând soluționarea o perioadă de peste 5 luni, pentru care calculează penalități și dobânzi de întârziere, după care stabilește în mod arbitrar și discreționar data prevăzută la art. 116 alin. 4 ca fiind data de 17.10.2011 când a devenit posibilă compensarea.

Arată că, comunicare prevăzută de alin. 7, a fost îndeplinită abia în data de 08.11.2011 când au fost comunicate notele de compensare întocmite din data 18.10.2011, în condițiile în care decizia de calcul a penalităților a fost emisă în data de 13.10.2011.

Consideră că drepturile legale ale reclamantei de a stabili plata creanțelor principale și de a fi informat asupra modului de stingere, prevăzute de Codul de procedură fiscală, au fost încălcate în mod flagrant de organul fiscal.

În drept și intemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În susținerea celor arătate depune la dosar înscrисuri filele 7 – 58.

La data de 02 aprilie 2012 părăta depune la dosar întâmpinare prin care arată că motivele invocate în susținerea acțiunii sunt nefondate și se impun a fi respinse.

Face mențiunea că, compensarea operează doar pentru creanțe certe, lichide și exigibile.

De asemenea, arată că decontul de TVA cu opțiune de rambursare depus de reclamantă aferent lunii martie 2011 a fost soluționat prin Decizia de impunere nr. , prin care s-a aprobat taxa pe valoarea adăugată de rambursat în quantum de .

Doar după emiterea deciziei de impunere menționată suma aprobată la rambursare a devenit exigibilă în condițiile prevăzute de art. 116 alin. 5 lit. b din OG nr. 92/2003 republicată, astfel încât organele fiscale au procedat la compensarea TVA aprobată la rambursare în suma de lei cu obligații fiscale datorate de reclamantă la data de 17.10.2011, dată la care creanțele existau deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

136

Arată că, întrucât reclamanta nu a achitat la termen obligațiile fiscale pentru care au fost calculate accesoriile fiscale, în mod legal părăta a procedat la emiterea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Solicită respingerea acțiunii ca nefondată.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele;

Prin decizia nr. din data de emisă de părătă s-a respins contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. vivind suma de lei. Această din urmă decizie a stabilit în sarcina reclamantei obligații de plată de lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente perioadei 26.04.2011 - 26.09.2011, întrucât societatea reclamantă ar fi plătit cu întârziere impozite, taxe și contribuții datorate statului.

Din inscrișurile depuse la dosar rezultă că reclamanta a depus la organele fiscale cerere de decont de taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii martie 2011, la data de 12.04.2011 pentru suma de lei, și cerere de compensare nr. din data de 21.04.2011 pentru creanțele datorate.

Potrivit art. 116 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 republicată prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ – teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând suma de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția, ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

Compensarea operează de drept, dacă legea nu dispune altfel, la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

Conform art. 116 alin. 5, lit. „b” din același act normativ stipulează că o creanță este exigibilă la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiunea de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare, prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii.

În cauză, deși reclamanta a depus decontul de TVA cu opțiunea de rambursare în 12.04.2011, organul fiscal în mod nejustificat a întârziat soluționarea cererii și abia în 21.09.2011 a aprobat taxa pe valoarea adăugată de rambursat în quantum de lei.

Tribunalul constată astfel că, organele fiscale sunt cele în culpă pentru nesoluționarea cererii reclamantei de decont TVA de rambursat situație care a condus la aplicarea de dobânzi și penalități care nu se justifică.

Creanța reclamantei în opinia instanței a devenit exigibilă la data în care s-a depus decontul cu suma negativă de TVA cu opțiunea de rambursare, respectiv în luna aprilie 2011, astfel că nu se impunea aplicarea de penalități și dobânzi în cauză.

Nu poate fi reținută apărarea părătei că reclamanta nu a achitat la termen obligațiile fiscale din moment ce chiar organul fiscal este cel care a provocat prin pasivitatea sa în soluționarea cererii de decont, trecerea unui interval de timp pentru ca apoi să treacă la aplicarea de dobânzi și penalități.

Față de aceste considerente reținute tribunalul consideră că acțiunea reclamantei este intemeiată urmând să fie admisă așa cum a fost ea formulată și anulate deciziile pentru plată accesorii în sumă de lei.

Pentru aceste motive;

În numele legii;

H O T Ă R Ă Ş T E :

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC SRL – prin administrator cu sediul social în municipiu Suceava, strada , județul Suceava în contradictoriu cu instituția părătă, DIRECȚIA

GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI SUCEAVA cu sediul în
municipiul Suceava, strada județul Suceava.

Anulează decizia nr. și decizia nr. din data de
emisă de părăta D.G.F.P. Suceava și exonerează reclamanta de plata sumei de lei
reprezentând obligații fiscale accesorii.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 24 mai 2012.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Redt.BC
Dact.CR

159